

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 74:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1987.

Af Finansudvalget.

(Fremsat 25/4 90. Første behandling 4/5 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til finansministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 1:

Forslag til folketingsbeslutning om overførsel af visse lægemidler til receptpligt og tilskudsberettigelse.

Af Birgitte Husmark (SF) og Torben Lund (S) m.fl.

(Fremsat 4/10 89. Første behandling 12/10 89. Betænkning 8/5 90).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

*Forhandling***Torben Lund (S):**

Jeg synes, vi kan sige, at det er med stor glæde, at det nu er lykkedes at komme af med den sidste del af de forringelser på medicinområdet, som et flertal i Folketinget med regeringen i spidsen gennemførte sidste år. Det var helt uansvarligt, at regeringen sidste år – man kan roligt sige efter tilfældighedens lov – fjernede tilskud til en lang række medicinske præparater, primært mavesårsmedicin, nogle astma- og allergipræparater, nogle gigtmidler og noget medicin vedrørende svampelidelser.

Samtidig etablerede man, tør man vist roligt sige, alle tiders bureaukratiske skandale med den såkaldte enkelttilskudsordning. Jeg ved ikke, hvor mange tusinde ansøgninger man nu er kommet op på i Sundhedsstyrelsen, men sidst, vi hørte om det i Sundhedsudvalget, havde man i hvert fald passeret 55.000 ansøgninger om enkelttilskud.

Det er ikke kun behandling af 55.000 sager, der så har skullet foregå i Sundhedsstyrelsen. Nej, først har folk skullet til deres læge for at få skrevet en ansøgning om at få enkelttilskud, hvilket lægen så i øvrigt skulle have honorar for. Så er ansøgningen blevet ekspederet til Sundhedsstyrelsen, blevet behandlet og afgjort i Sundhedsstyrelsen, og derefter er afgørelsen returneret til patientens læge, og patientens læge har så skullet henvende sig til den pågældende patient, som havde brug for medicinen.

Oven i den lange arbejdsgang kommer, at i 95 pct. af tilfældene har folk alligevel fået tilskud. Jeg ved ikke, om man skal kalde det en bureaukratisk skandale, eller det i virkeligheden er en farce, vi her har været vidne til. Jeg tror, det afhænger lidt af, hvor veludviklet en humoristisk sans man har. Men jeg er overordentlig tilfreds med, at pensionister og folk med en kronisk lidelse nu igen fra 1. januar 1991 kan få tilskud til mavesårsmedicin, astma-medicin osv.

Tilbage bliver ligesom ved 800 kr.s-reglens afskaffelse kun den gåde, at regeringen og regeringspartierne medlemmer agter at stemme imod forslaget og altså agter at stemme for, at man skal opretholde den fuldstændig farceagtige enkelttilskudsordning, som man fik strikket sammen sidste forår. Jeg er sikker på, at 9 ud af 10 i befolkningen er enig med det flertal, der nu

[Torben Lund]

genopretter ordentlige forhold på medicintilskudsområdet.

Birgitte Husmark (SF):

Som en af forslagsstillerne vil jeg også udtrykke min glæde over, at det er lykkedes at få flertal for ændringsforslagene og dermed for forslaget som helhed. Det, der nu sker, er, at vi får afskaffet det enorme bureaukrati, som af uforståelige grunde ikke bliver anerkendt som en umulig instans af regeringspartierne. Som en konsekvens burde regeringspartierne egentlig have haft lov til at fortsætte denne undersøgelse af virkningen af 800 kr.s-reglen og af overførslen af de receptpligtige lægemidler til håndkøb med det bureaukrati, det har medført. Det ville egentlig have været spændende at få den undersøgelse og se, hvor mange aldeles unødige omkostninger bureaukratiet har skabt.

Men Socialdemokratiet og SF glæder sig over, at det er lykkedes at skabe flertal for lettelser både af hensyn til administrationen og ikke mindst til de mennesker, der nu ikke får en ekstra brugerbetaling oven i den sygdom og de lidelser, de har i forvejen.

Jørgen Winther (V):

Det skal ikke blive ret langt. Jeg forstår, at både Socialdemokratiet og SF glæder sig meget. Jeg kan konstatere, at en sejr for Socialdemokratiet er en forhøjelse af de offentlige udgifter, og det hører vi gang på gang. Det er dem, man sejrer over igen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg synes ikke, der er så stor grund til at glæde sig over, at den ordning, vi indførte, falder bort. Jeg synes, det er værd at påpege, at da man i Horsens indsamlede ubrugt medicin i folks medicinskabe, regnede man ud, at der stod for mange millioner kroner ubrugt medicin, hvortil der var ydet offentlige tilskud. Det var især gigtpræparater, altså meget dyre præparater, der blev ordineret til folk og landede hjemme i medicinskabet. Det er spild af offentlige midler, når de ikke bliver brugt.

Dernæst fik vi forud for ordningens indførelse oplyst, at 8 ud af 10 patienter, som fik ordineret de overordentlig dyre mavesårspræparater på recept, slet ikke havde mavesår, men havde

ondt i maven af en helt anden grund og havde altså måske kunnet klare sig med langt billigere og enklere medicin eller måske med slet ingenting.

Det, der skete, da vi tog receptpligten væk fra disse præparater, var, at priserne omgående faldt. Omgående var medicinalfirmaerne i stand til at sende mærker på markedet, som ikke var nær så dyre. Nu vil vi formentlig se en yderligere prisforhøjelse. Det er spild af offentlige midler, når der bliver ordineret medicin mod sygdomme, som folk ikke har.

Derfor støtter vi naturligvis ikke lovforslaget.

Formanden:

Det er ændringsforslagene, der er til forhandling.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Til fru Kirsten Lee er jeg nødt til at sige, at det, at man har konstateret, at der står en mængde ubrugt medicin i medicinskabene, ikke behøver at hænge sammen med, at man ikke har overvejet en rigtig ordination. Det kunne f.eks. hænge sammen med, at det er meget vanskeligt at få medicin i tilstrækkelig små doser. Specielt er det vanskeligt at få medicin i så små doser, at man kan afprøve, om det er en medicin, som patienten i givet fald kan tåle. Jeg kender adskillige eksempler på, at man har påbegyndt en behandling, som så viser sig at være umulig, men desværre kunne man kun få medicinen i en meget stor pakning.

Til de af fru Kirsten Lee bebudede prisforhøjelser kan jeg kun gentage det forslag, som SF har prøvet at få gennemslag for flere gange, nemlig at regeringen tager sig sammen og påtager sig at forhandle medicinpriser med medicinalfirmaerne.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det er også fru Kirsten Lees bemærkninger, der kalder mig herop. Det er i øvrigt ganske karakteristisk, at den ivrigste forkæmper for de beskæringer, man har foretaget på medicinområdet, beskæringer, som langt hovedparten af befolkningen har rystet på hovedet af, netop er fru Kirsten Lee. Jeg kender ingen, der med en så indædt kampløst forsvarer de forfærdelige

[Torben Lund]

ordninger, man her har fået lavet på medicinområdet. Men lad det nu være.

Jeg synes, det er et mærkeligt argument for at straffe folk, der har brug for mavesårsmedicin og allergimedicin, at man har fundet ubrugt medicin i medicinskabene. Det er dog et mærkeligt argument! Hvis der ordineres for meget medicin, tror jeg altså, at det til dels kan forklares med pakningsstørrelserne.

Derudover skal vi nok henvende os til den stand her i landet, der ordinerer medicinen. Det er vel dér, man skal have fat. Det er vel ikke sådan, at folk vrider armen om på deres praktiserende læge og får ham til at udskrive hvad som helst af medicin. Det må vel være lægerne, der siger stop, sådan at folk kun får den medicin, de formodes at have brug for. Det er vel over for lægernes ordination, vi skal sætte ind.

Nu må vi se, hvordan det kommer til at gå med prisforhøjelserne på medicin, men jeg kan helt tilslutte mig fru Birgitte Husmarks bemærkninger om, at den mest effektive måde, hvorpå vi kan sikre os imod prisforhøjelser på medicin, er, at Folketinget etablerer en kontrol med medicinprisen i dette land. Det kender vi mange andre steder fra. Den eneste måde, vi kan slippe for, at det bliver de frie markeds kræfter, der opererer, også når det drejer sig om priser på medicin, er naturligvis, at vi har hånd i hanke med, hvad noget så vigtigt for vores sundhedsvæsen som medicin skal koste.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Hr. Torben Lund siger gang på gang det samme. Nu sagde han endnu en gang, at man har straffet mavesårspatienterne. Det har netop været sådan, hr. Torben Lund, at mavesårspatienter altid har kunnet få tilskud til denne medicin. De skulle blot indsende en ansøgning, og det ved hr. Torben Lund udmærket.

Nu får vi et nyt system. Nu bliver det sådan, at den praktiserende læge og sygehuslægen skal skrive »varig«, »kronisk« eller »pensionist« på recepten, og så kan patienten få tilskud til mavesårsmedicinen.

Jeg vil sige, at hvis en læge skal indsende en ansøgning til Sundhedsstyrelsen, udviser vedkommende en anden grad af omhu, end hvis der bare skal sættes et lille kryds eller skrives »kronisk«, og jeg er ganske overbevist om, at der igen vil blive mange patienter, som vil få til-

skud til mavesårsmedicin uden at have mavesår.

Jeg kan bekræfte det, fru Kirsten Lee sagde før, at der er mange patienter i Danmark, der får mavesårsmedicin, også selv om de ikke har mavesår.

Men altså: Enhver forhøjelse af offentlige udgifter er en sejr for Socialdemokratiet. Det kan vi sige mange gange i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Ja, jeg må jo medgive, at også hr. Jørgen Winther har en ganske særlig interesse i medicinalforhold og i medicinalpolitik her i landet, og det er jo kun glimrende, at Folketingets medlemmer interesserer sig for det.

Jeg forstår, at hr. Jørgen Winther som sit sidste bidrag – i hvert fald seneste bidrag – til debatten her i dag har sagt, at han synes, det er i orden med den enkelttilskudsordning, man i sin tid fik lavet. Jeg synes, det er interessant, at en ordfører for det liberale parti Venstre står her fra Folketingets talerstol og forsvarer det mest bureaukratiske, man længe har set opbygget i den statslige administration. Det er så bureaukratisk, at man måtte ansætte personale i ganske stort tal, at Sundhedsstyrelsen måtte udskifte sit edb-anlæg for overhovedet at klare behandlingen af de mange enkelttilskudsansøgninger, man fik.

Og så skal jeg gerne bekræfte, at efter at folk var trukket igennem denne behandlingsproces hos deres praktiserende læge og i Sundhedsstyrelsen, så fik næsten alle tilskud. Men det er da en bizar form for offentlig administration, at man skal igennem hele denne proces for at få sit tilskud. Jeg synes, det er mere fornuftigt at give det som et generelt tilskud til dem, der har behov, nemlig pensionister og folk med en varig lidelse.

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg synes, at hr. Torben Lund svinger sig temmelig højt op, når han taler om farcer og skandaler, og jeg ved ikke hvad.

SF takker, fordi de har fået tilslutning. Ja, det er rigtigt, men man har jo ikke fået tilslutning til det, som man egentlig har lagt frem, nemlig at medicinen skal tilbage til receptpligt.

[Lis Noer Holmberg]

Vi stillede et spørgsmål til ministeren og fik et svar, og ud fra det svar har vi altså kunnet tilslutte os, at det nu bliver overført til § 7, stk. 3, i sygesikringsloven. Det finder vi er en fornuftig beslutning, så den kan vi tilslutte os. Men det er altså ikke S' og SF's forslag, der bliver vedtaget. Det vil jeg gerne gøre opmærksom på.

Vi tilslutter os det ændringsforslag, der ligger.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti vendte sig fra starten imod, at de præparater ikke skulle være receptpligtige, bl.a. mavesårsmedicin. Men da vi jo ikke som parti- og folketingsmedlemmer bestemmer over, hvilke præparater der skal på recept og ikkerecept, for det har vi ingen forudsætninger for, ja, så havde vi altså nogle indvendinger imod det og har så siden arbejdet på at få det væk ad forskellige veje. Så vi kunne da godt have støttet det forslag, der lå fra S og SF, som det så ud nu.

Vi har fået mange henvendelser fra folk bl.a. med allergi. Det er noget, som ofte arves, og der kan være 3-4-5 familiemedlemmer, som har det, og det kunne blive en meget bekostelig afære for sådan en familie.

Vi er glade for, at vi nu har fået et forslag, som kan samle flertal, og som forhåbentlig bliver til gavn for de mennesker, det drejer sig om. Vi har hele tiden fastholdt, at der er grupper, der er særlig udsatte, og det er dem, vi først og fremmest skal se på, og folk, der er kronisk syge, som har en stor medicinudgift.

Derfor støtter vi helt og fuldt forslaget, også ændringsforslagene.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af teksten og ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af titlen vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 60 stemmer (S, SF, CD og KRF) mod 52 (KF, V, FP og RV).

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til sundhedsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 63:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en naturkatastrofefond.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 21/2 90. Første behandling 16/3 90. Betænkning 3/5 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helge Mortensen (S):

Det var en meget pinlig og også helt uforståelig oplevelse, vi havde med regeringens håndtering af skaderne efter stormfloden den 26. januar. I en hel måned diskuterede man, hvorvidt der var tale om en stormflod, og dermed nægtede man i en måned at yde den stormflodshjælp til de skadelidte, der er nedfældet som en anmærkning i finansloven på baggrund af en redegørelse, som trafikministeren gav i marts 1985 her i Folketinget.

Denne adfærd har berøvet befolkningen og også Folketinget tilliden til, at de beslutninger, der er truffet om statens forpligtelser i tilfælde af stormflod, i tilfælde af naturkatastrofer, kommer til at virke. Derfor må vi have en anden ordening, have en anden tilstand. Derfor kan vi gå ind for dette forslag om oprettelse af en naturkatastrofefond.

Jeg vil gerne udtrykke tilfredshed med, at forslaget nyder fremme her i Folketinget, sådan som det er udtrykt i betænkningen.

Jeg vil også gerne takke industriministeren for den tilkendegivelse, hun har givet udvalget, om igennem et samarbejde med forsikringsser-